

KIBRIS'TA TÜRK OLMAK

DOÇ. DR. NESRİN SİS

Giriş

Kıbrıs, Sicilya ve Sardunya adalarından sonra 9252 km² olan yüzölçümü ile Akdeniz'in üçüncü büyük adasıdır. Kıbrıs adası toprak yapısı, iklimi, bitki örtüsü ve hayvan türleri bakımından Anadolu ile paralellik göstermektedir. Bu bakımdan coğrafyacılar, yapı ve yeryüzü şekilleri itibariyle Kıbrıs'ı Anadolu'nun güneyini oluşturan Toroslar içerisinde ele alırlar.¹

Stratejik önemi sebebiyle, Kıbrıs adası tarihi boyunca Mısırlılar, Hititler, Akalar, Dorlar, Finikeliler, Asurlar, Persler, Romalılar, Araplar, Fransızlar, Cenevizliler, Venedikliler, Osmanlılar ve İngilizlerin hâkimiyetleri altında kalmıştır. Kıbrıs'a yerleşen korsanların Doğu Akdeniz ticaretini engellemeleri, dini özgürlükleri kısıtlanan ve baskı altında kalan Rumların yardım talepleri Osmanlıların Kıbrıs'ı fethetmelerinin temel sebebidir.²

* İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi Bölümü Öğretim Üyesi.

Türkiye, Rumlar tarafından yok edilmeye çalışılan soydaşlarının can ve mal güvenliğini sağlamak ve teminat altına almak için “garantör devlet” olma hakkını kullanarak 20 Temmuz 1974’te adaya askeri müdahalede bulunmuştur. Kıbrıs Barış Harekâtı sonrasında yapılan toplumlar arası görüşmeler çıkmaza girince de, 15 Kasım 1983’te Kıbrıs Türkleri “Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti” adıyla bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir.

Kıbrıs’ın Osmanlı topraklarına katılmasından itibaren Anadolu’nun çeşitli yerlerinden belli miktarlarda Türk nüfusu adaya yerleşmiş ve üç yüzyıl boyunca adada Rumlar ve Türkler sorunsuzca bir arada yaşamışlardır.³

1877–1878 Osmanlı-Rus savaşı sonrasında, Çarlık Rusyası’nın yayılmacı siyasetine karşı İngilizlerle iş birliği politikasını seçen Osmanlılar, 4 Haziran 1878 tarihinde yapılan anlaşmayla Kıbrıs’ı, geçici bir süre için İngiliz yönetimine bırakmışlar ancak İngilizler diplomatik kurnazlıkla Kıbrıs’ı 80 yıl ellerinde tutmuşlardır. 1878 den 1960’a kadar İngiliz yönetiminde kalan Kıbrıs’ta Rumların ekonomik, siyasi baskı ve saldırıları sonucunda, başlangıçta üçte bir oranında olan Türk nüfusu beşte bir oranına gerilemiştir. Çünkü Kıbrıs’ta yaşamak imkânı bulamayan Türkler adayı terk etmek zorunda kalmışlardır.

Osmanlı Devletinin Birinci Dünya Savaşı’nda karşı cephede yer almasını bahane eden İngiltere 1914’te adayı ilhak ederek, Kıbrıs’ı tam anlamıyla ele geçirmiştir. 1950–1955 yılları arasında Türkiye’nin Kıbrıs politikası, İngiltere yönetiminin korunması, bu statüde değişiklik olacaksa Türkiye’nin de söz sahibi olması gerektiği yönünde şekillenmiştir.⁴

1958–1960 yılları arasında ABD ve İngiltere Türkiye ve Yunanistan arasında Kıbrıs’ın taksim edilmesi fikrini gündeme getirmiştir. İngiltere Türkiye’nin Ada politikasında söz sahibi olmasını desteklemeye başladı. 1960 yılında kurulan Kıbrıs

Cumhuriyeti’nde Türkler ve Rumlar görünürde eşit statülerde devlet yönetiminde rol almışlardı. Yunan kökenli terör örgütlerinin Kıbrıs Türklerinin güvenliğini tehdit etmesi üzerine 1960–1974 yılları arasında Türkiye’nin Kıbrıs politikası “garantör devlet” sıfatı ile korumak olarak belirlenmiştir.⁵

Türkiye, Rumlar tarafından yok edilmeye çalışılan soydaşlarının can ve mal güvenliğini sağlamak ve teminat altına almak için “garantör devlet” olma hakkını kullanarak 20 Temmuz 1974’te adaya askeri müdahalede bulunmuştur. Kıbrıs Barış Harekâtı sonrasında yapılan toplumlar arası görüşmeler çıkmaza girince de, 15 Kasım 1983’te Kıbrıs Türkleri “Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti” adıyla bağımsızlıklarını ilan etmişlerdir.⁶

Kıbrıs Sorununun Başlangıcı

Megali İdea (Büyük Ülkü) eski Bizans, hatta İskender İmparatorluğu içindeki topraklarda, yani Yunanistan, Girit, Rodos, Kıbrıs ve Anadolu toprakları üzerinde Büyük Yunanistan’ı kurma ülküsüdür. Bu büyük Yunanistan’ın başkenti İstanbul olacaktır.⁷

Megali idea’nın fikir babası Pigas Ferreros adlı bir Rum’dur. Pigas Ferreros 1791–1796 yılları arasında ilk Megali İdea haritasını Bükreş’te hazırlamış, bu harita Viyana’da basılmıştır. Haritadan 21 yıl sonra 1814 yılında Odesa’da Başına Rus Çarı’nın yaveri Aleksandros İplisantis’in getirildiği Filiki Eteriya adlı örgüt kurulmuş ve 1821 Mora İsyanı’nı bu örgüt başlatmıştır. Daha sonra adı “Etniki Eteriya’ya dönüşmüş olan örgüt bu örgüttür. ENOSİS, Kıbrıs’ın Yunanistan’a bağlanması anlamında kullanılır. 1791’den beri yukarıda sözü edilen ilk Megali İdea haritasında yer almaktadır. Bu bakımdan “Kıbrıs Meselesi”nin başlangıcı, bu haritanın yayınlandığı tarih sayılabilir.

1821 Mora İsyanı ENOSİS için de ümit yaratmış, dolayısıyla 19 Haziran 1821’de Filiki Eteriya’nın liderlerinde Konstantin Kanaris Kıbrıs’a gelerek para, silah ve yiyecek toplamıştır Bu ziyaret sonrasında Kıbrıs Başpikaposu Kiprianos, ayaklanma

Megali idea’nın fikir babası Pigas Ferreros adlı bir Rum’dur. Pigas Ferreros 1791–1796 yılları arasında ilk Megali İdea haritasını Bükreş’te hazırlamış, bu harita Viyana’da basılmıştır. Haritadan 21 yıl sonra 1814 yılında Odesa’da Başına Rus Çarı’nın yaveri Aleksandros İplisantis’in getirildiği Filiki Eteriya adlı örgüt kurulmuş ve 1821 Mora İsyanı’nı bu örgüt başlatmıştır. Daha sonra adı “Etniki Eteriya’ya dönüşmüş olan örgüt bu örgüttür.

hazırlığına girişmiştir. Ayanni (Aydın) (Dağ Kazası) köyünden “Dimitri” adlı bir Rum’un, bu hazırlığı valiye ihbar etmesiyle isyan başlamadan önlenmiştir. Kıbrıs’ta Rum isyanı başarılı olamamış ama Mora Yarımadasında bir kıyıma hatta soykırıma dönüşmüştür. Harvard Üniversitesi Profesörü Rum asıllı Dennis Skiotis’in şu iki dizesi çok şey anlatır:

“Ne Mora’da ne de bütün dünyada

Tek bir Türk bırakmayın ayakta”

Skiotis’in bu iki dizesi Kıbrıs’tan Türkleri yok etmeyi amaçlayan ENOSİS ruhunun özünü tam anlamıyla, bütün gerçekliğiyle yansıtacak belge durumundadır.⁸

EOKA, Kıbrıs’ta Türk halkını yok edip, adayı Yunanistan’a bağlamak için kurulmuş bir terör örgütüdür. Yunan Dışişleri Bakanı Stefanopulos’un direktifleri ile 1 Nisan 1955’te EOKA, ilk bombalarını patlatarak resmen eyleme geçmiştir. EOKA’nın amacı önce İngilizleri adadan atmak, ardından da top yekûn bir imha hareketiyle Türk halkını yok ederek adayı Yunanistan’a bağlamak olmuştur. Kuruluşundan bir süre sonra, İngilizlerin Ada’dan ayrılmasını dahi beklemeden 21 Haziran 1955’ten itibaren Türklere saldırmaya başlamıştır. Münferit hareketler şeklinde başlayan saldırılar daha sonra kitlesel katliamlara dönüşerek 20 Temmuz 1974’e kadar sürmüştür.⁹

Akritas Planı, Londra-Zürih Anlaşmasının Kıbrıs Türküne verdiği hakların gasp edilmesi, ortaklıktan dışlanması amacıyla EOKA tedhiş örgütünün kullanılarak Türklerin topluca imha edilmesi amacıyla yapılan bir tedhiş planıdır. Akritas kod adlı İçişleri Bakanı Yorgacis tarafından uygulanan bu plan Cumhurbaşkanı Makarios’un direktifleriyle uygulanmıştır. Güney Kıbrıs Rum liderlerinden, o zamanki Meclis Başkanı Glafkos Klerides bu harekette kurmay daireleri müdürü olarak görev yapmıştır. Akritas Planı çerçevesinde Murat Ağa, Atlılar ve Sandallarda yapıldığı şekilde bütün Adayı kapsayan planlar yapılmıştır. Makarios, “Türkiye çıkarma yapacak olursa, kurtaracak Türk bulunmayacaktır”, ifadesini kullanmıştır. Glafkos Klerides ise: “Kıbrıslı Türk tehlike teşkil eder” ifadeleri ile katliam ve vahşetin tertipçisi olduğunu ortaya koymuştur.¹⁰

20 Aralık gecesini Lefkoşa’nın Tahtakale semtinde evlerine gitmekte olan bir grup Türk’ün otomobillerine açılan ateş sonucunda Zeki Halil ve Cemaliye Emirali adlı iki Türk şehit düşmüş, bir grup Türk de açılan ateş sonucunda yaralanmıştı. 21 Aralık günü bu saldırıyı kınamak için Lefkoşa Türk Lisesi bahçesinde toplanan Türk öğrenciler EOKA çetesi mensupları tarafından kurşunlandı. Aynı gün Lefkoşa’daki

Atatürk büstüne de saldırıldı. Bir gün sonra Türkiye Büyükelçilik binası ile Kıbrıs Cumhuriyeti Cumhurbaşkan Yardımcısı'nın ikametgâhına ateş açıldı. Akritas planı artık fiilen tatbikata konulmuştu.

1963 yılındaki Kanlı Noel saldırılarının hedefi Lefkoşa idi. Rumlar, merkeze hâkim olmakla bütün Kıbrıs'a hâkim olacaklarını sanıyorlardı. Bunun içinde kendilerine en büyük engel Lefkoşa'ya bağlı KüçükKaymaklı kasabası idi. Rum saldırısı 22 Aralık günü başladı. KüçükKaymaklı'nın dış dünya ile irtibatı tamamen kesilmişti. 23 Aralık'tan itibaren yeni takviye kuvvetleri alan Rum saldırganların başına EOKA'cı katil Nikos Sampson geçmişti. Diğer yandan Ada'daki Yunan alayı da saldırganlarla birleşmiş ve Rumlar bütün güçlerini bölgeye teksif etmişti.

Nikos Sampson'un 28 Aralık 1988 tarihinden beri hatıralarını yayınlayan Eleftheria gazetesi 1963 Kanlı Noel'inin gerçek müsebbiplerini tekrar gözler önüne sermektedir. Nikos Simpson, "Makarios hükümetinin, İçişleri Bakanlığının ve üçlü karargâhın Yunan kanadına mensup subayların emri ile hareket ettiğini" tekrar açıklamakta ve KüçükKaymaklı savaşlarının Yunanlıların Balkan Savaşları dışında Türkler'e karşı kazanılan yegâne Yunan zaferi olduğunu iddia etmektedir.¹¹

21 Aralık 1963 olaylarında Kıbrıs Türklerinin 24 saat içinde topluca yok edilmesi planlanmıştı. Kıbrıs'taki Yunan Alayı'na mensup asker ve subayların da katılmasına rağmen bu plan gerçekleşmeyince EOKA liderlerinden Grivas, Kıbrıs'a gönderilmişti. Yunanistan bu aşamada Grivas'ın verdiği raporlar doğrultusunda Kıbrıs'ın silahlandırılmasına başladı. Askeri birliklerin, silahların ve malzemelerin gönderilmesinden sonra Kıbrıslı Rumlar'ın yoğun biçimde eğitilmesine ve Ada'nın savunmasının güçlendirilmesine çalışıldı. Erenköy çarpışmaları Yunanlı subaylar tarafından eğitilen Rumlar tarafından yürütülmüştü. Ada'da Rumlar'ı eğitmekle görevli subaylar da harekâta katılmış fakat Türk savaş uçaklarının müdahalesi üzerine bu harekât da başarısızlıkla sonuçlanmıştı.

Bunun üzerine Erenköy savaşlarından sonra Yunanistan, Kıbrıs'a fiilen asker göndermeye başladı. Öncü olarak gönderilen 5 bin kişilik Yunan kuvvetlerinin sayısı daha sonra yapılan takviyelerle 12 bine çıkarıldı. 21 Aralık 1963 saldırılarından sonra varılan anlaşmaya göre, Rum askeri birliklerinin Türklere ait bölgelerden geçmesi yasaklanmıştı. Rumlar 13-14 Kasım günleri Geçitkale ile Boğaziçi arasındaki yoldan geçmek istediler. Türkler'in bu teklifi kabul etmemesi üzerine Rumlar 15 Kasım günü saldırıya geçtiler. Ağır silahların desteğindeki saldırı kısa sürede gelişti ve Geçitkale ile Boğaziçi işgal edildi ve bu olaylar sırasında 27 Türk katledildi¹².

Rumlar 13–14 Kasım günleri Geçitkale ile Boğaziçi arasındaki yoldan geçmek istediler. Türkler'in bu teklifi kabul etmemesi üzerine Rumlar 15 Kasım günü saldırıya geçtiler. Ağır silahların desteğindeki saldırı kısa sürede gelişti ve Geçitkale ile Boğaziçi işgal edildi ve bu olaylar sırasında 27 Türk katledildi.

Bütün bu vahşet sırasında Ada'da bulunan Birleşmiş Milletler Barış Gücü'nün, 1974 yılında Atlılar, Muratağa ve Sandallar köyü katliamlarında görüldüğü gibi, görevini yapmadığı da acı bir gerçektir.¹³

1 Eylül 1974 tarihinde bir çobanın toprak üzerinde fark ettiği bir el bu köy sakinlerinin akıbetlerinin ne olduğunu acı bir şekilde ortaya çıkarmıştı. XX. yüzyılın eli-kanlı canileri 15 Ağustos günü, 88 Türk'ü vahşice öldürerek topluca bir vahşet çukuruna gömmüşlerdi.

Magosa'nın 15 km uzağında, tamamen Türkler'le meskun bir köyü Atlılar... Ancak, Rum caniler geldi.... Ve 57 Türk'e mezar oldu.

Atlılar toplu mezarı 21 Ağustos 1974 tarihinde ortaya çıkarıldı. 15 Ağustos 1974 günü kurşuna dizilen kadın-erkek, çoluk-çocuk 57 Türk çukura üst-üste atılmış ve üzerleri buldozerlerle kapatılmıştı.¹⁴

Ayvasıl köyü katliamından bir safha şu şekilde aşağıya alınmıştır:

"Gecenin sessizliğinde ansızın köyün (Ayvasıl) her tarafından silah sesleri gelmeye başladı. Bir anda ne oluyor, anlayamadık. Korku ile evlerimize çekildik, kapıları sürgüledik. Dışarıdan silah sesleri arasında Rumca konuşmalar işitiliyordu. O zaman Rumların, köyü bastıklarını anlamakta gecikmedik. Gelişi güzel ateş açıyor, çoluk, çocuk, kadın, erkek, yaşlı, ihtiyar demiyor vuruyorlardı. Çiğlikler, feryatlar birbirlerini takip ediyordu. Bizim eve de geldiler, kapıyı kırdılar. Dışarı çıktığım zaman bana çocuklarım olup olmadığını sordular. O telaş içinde vardır, dedim. Çağır dışarı çıksınlar dediler. Çağırırım. Liseyi yeni bitirmiş 19 ile 17 yaşında iki evladım ile 10 yaşındaki kız torunum korku ile dışarı çıktılar. Bundan sonra olanları anlatamayacağım evlat" diyor.

"Vurdular üçünü de insafsızca vurdular gözlerimin önünde. Sonradan bir çukur açıp cesetlerini attılar ve üzerinden toprak yığıp buldozerlerle geçtiler". (Mehmet Bahadır, Kıbrıs'ta Katliamlar s. 283.)

H. Scoot Gibbons Ada'da bulunduğu sıralarda şahit olduğu vahşet ve soykırımı eserinde aktarmaktadır:

“Noel arifesinde, öğleden sonra, Lefkoşa Genel Hastanesinde bulunan 21 Türk hasta ortadan kayboldu. Kıbrıslı olmayan bir hemşire, bir grup silahlı Rum’un koğuşlara girerek, Türk hastaları sorduklarına şahit olmuştu. Türk hastaların birçoğu, ameliyat sonrası toparlanma devresinde idi. Silahlı adamlar, battaniyeleri ve çarşafları çekip aldılar ve sargıları söktüler. Hastalar çığlık çığlığa bağıırırken veya bayılırken, yeni gelenler, Türk hastaların, sargılarının altında silah sakladıklarına ilişkin olarak aldıkları istihbarat üzerine, bu şekilde davrandıklarını söylediler.

Bu 21 hastayı götürdüler ve bir daha asla görünmediler. Üzerinden 25 yıl geçmeden, onların akıbetlerini öğrenemedim.” Harry Scott Gibbons, **Kıbrısta Soykırım**, s. 120.

Yazar aynı kitapta “Küçük Kaymaklı”da yaşanan vahim olaylardan birini de şöyle tasvir etmektedir:

“Saat 11.15’te Nikos Simpson hücumunu gerçekleştirdi. Anılarına göre, tank haline çevrilen buldozerlerle saldırmışlar ve Türkler güçlü bir savunma yapmışlardı. Simpson savaşı detayları ile anlattı.

Sampson’un sonradan anımsayarak yazdığı anılarının aksine tank hücumu Pazartesi günü gerçekleşmiş ve altı silahlı Türk, Rumlara büyük kayıplar verdirerek onları kovalamıştı.

Fakat Noel günü Türklerin direndikleri hikâyesi bir örtü idi. Sampson gerçekten hücum etmişti. Yunan Alayı askerlerinin bulunduğu yerin yakınındaki savunmasız evlerde yaşayan ve yoğun ateşe maruz kalarak, kuzeye kaçamayan insanlara saldırmıştı.

Evlerden birinde Küçük Kaymaklı İmamı, kötürüm oğlu ile birlikte yaşıyordu.

Sampson’un adamları kapıyı parçalayarak içeri girdiler. Odanın ortasında, 70 yaşında, hafif kambur, gri sakallı, çenesi öne doğru çıkık, çakmak çakmak gözleriyle imam Hüseyin İğneci duruyordu.

“Gecenin sessizliğinde ansızın köyün (Ayvasıl) her tarafından silah sesleri gelmeye başladı. Bir anda ne oluyor, anlayamadık. Korku ile evlerimize çekildik, kapıları sürgüledik. Dışarıdan silah sesleri arasında Rumca konuşmalar işitiliyordu. O zaman Rumlara köyü bastıklarını anlamakta gecikmedik. Gelişi güzel ateş açıyor, çoluk, çocuk, kadın, erkek, yaşlı, ihtiyar demiyor vuruyorlardı. Çığlıklar, feryatlar birbirlerini takip ediyordu. Bizim eve de geldiler, kapıyı kırdılar. Dışarı çıktığım zaman bana çocuklarım olup olmadığını sordular. O telaş içinde vardır, dedim. Çağır dışarı çıksınlar dediler. Çağırdım. Liseyi yeni bitirmiş 19 ile 17 yaşında iki evladım ile 10 yaşındaki kız torunum korku ile dışarı çıktılar. Bundan sonra olanları anlatamayacağım evlat” diyor. “Vurdular üçünü de insafsızca vurdular gözlerimin önünde. Sonradan bir çukur açıp cesetlerini attılar ve üzerinden toprak yığıp buldozerlerle geçtiler”.

“Noel arifesinde, öğleden sonra, Lefkoşa Genel Hastanesinde bulunan 21 Türk hasta ortadan kayboldu. Kıbrıslı olmayan bir hemşire, bir grup silahlı Rum’un koğuşlarına girerek, Türk hastaları sorduklarına şahit olmuştu. Türk hastaların birçoğu, ameliyat sonrası toparlanma devresinde idi. Silahlı adamlar, battaniyeleri ve çarşafı çekip aldılar ve sargıları söktüler. Hastalar çığlık çığlığa bağırdıkları veya bayılırken, yeni gelenler, Türk hastaların, sargılarının altında silah sakladıklarına ilişkin olarak aldıkları istihbarat üzerine, bu şekilde davrandıklarını söylediler. Bu 21 hastayı götürdüler ve bir daha asla görünmediler. Üzerinden 25 yıl geçmeden, onların akıbetlerini öğrenemedim.”

Elinde bir yemek bıçağı vardı.

Arkasındaki kanepede ise 18 yaşındaki kötürüm oğlu yatıyordu. Silahlı adamlar, ihtiyarın elinde duran bıçağa güldüler. Elinde tabanca olan birileri ona doğru adım attı, hakir görürcesine bıçağın olduğu kola vurdu ve adamın yaşlı vücudu hızla döndü. Tabancayı yaşlı adamın kafasının arkasına dayadı ve ..... tetiği çekti. Zavallı ihtiyar ölmüştü.

Başka bir silahlı adam, kanepeye doğru yürüdü. Delikanlı ona baktı ve bir an sessizlik oldu. Daha sonra silah patladı. Kötürüm vücut hiçbir zaman gerçekleştiremediği şekilde büzülerek, havaya sıçradı, sonra yere düştü ve hareketsiz kaldı.

Kendi silahlarının gücünün hüküm sürdüğü bölgede kalmaya dikkat eden Rumlar, evden eve girerek, evde yaşayanlara emirler verdiler, tekmeler savurdular ve onları sürüklediler. Yalnız yaşayan iki adamı da öldürdüler.

*Çoğunluğu yaşlılar, kadınlar ve çocuklardan oluşan 550 kişi çembere alınarak Rum hatlarının gerisine sürülmüşlerdi”. Harry Scott Gibbons, **Kıbrısta Soykırım**, s. 141.*

Sabahattin İsmail “İtiraflar” adlı eserinde Kıbrıslı Türklerin yaşadıklarıyla ilgili olarak aşağıdaki satırlara yer vermiştir:

“KOSTAS AYOMATIS’İN, 3 MAYIS 1990 TARİHLİ DİETHNİSTKİ PROKLİS DERGİSİDEKİ YAZISI “KUZEY KIBRISTA GEZİ”

“Kuzey Kıbrıs’ı ziyaretimiz esnasında Atlılar, Muratağa, Sandallar ve diğer yerlerdeki toplu mezar ve bu amaçla dikilen anıtları gördük. Halkla konuştuk. Kıbrıs Rumları karşısında Kıbrıs Türklerinin kendilerini 1974 öncesi neden güvence altında his etmediklerini kendi ağızlarından dinledik ve onları bu düşünceye sevk eden sebepleri gördük. 1974 öncesi Kıbrıs Türklerinin ekonomik, sosyal ve siyasi açıdan üstünlük sağlamış olan

Kıbrıs Rumlarından ne tür hakaretlere ve haksızlıklara maruz kaldıklarını öğrendik.

“Kokmuş Türk” Deddiğiniz Bizleri, Ne Oldu da Bu Kadar Çok Sevmeye Başladınız?

1974 ÖNCESİ BİZLERE “HAIN TÜRK, KOKMUŞ TÜRK diye hakaret ederdiniz, şimdi ne oldu da bizi bu kadar çok sevmeye başladınız” sözleri ile sık sık şakalaşırdık.

Ayrıca uzun zamandan beri hepimizin gayet iyi bildiği Kıbrıs meselesinde tarihi bir gerçek olan, Kıbrıs Rumlarının 1974 öncesi Kıbrıs Türklerine karşı saldırgan olduğunu gidip yerinde gördük ve işittik. Masum Kıbrıs Türklerinin efsaneleştirdiği (Katliam) olaylarının efsane değil de birer gerçek olduğunu gördük.

Kıbrıslı Rumlardan biraz yaşlı olanlar Kıbrıs meselesindeki maziye gayet iyi hatırlıyorlar. Gidip onlarla biraz konuşup biraz maziye irdelerseniz: “AH BİZ KIBRIS TÜRKLERİNE AZ MI YAPTIK” dediklerini göreceksiniz ve hemen arkasından TÜYLER ÜRPERTİCİ bir öykü duyacaksınız.

Türk Öldürme Kıbrıs Rum Milliyetçiliğinin Gereğidir.

Ancak bu tür öyküler pek tabii ki gayri resmi, “kendi aramızda” hemen hemen koşuntusuzlukla söyleniyor. Çünkü Kıbrıs Rum milliyetçiliği hususundaki riyakârlık Kıbrıs Rum nüfusunun büyük bir kısmında hala çok kuvvetlidir. Türk yiyenlerden birçoğu gösterdikleri bu “başarıdan” dolayı kahraman sayılmakta ve Kıbrıs Rum toplumu içinde yüksek mevkiiler işgal etmektedirler.

Bunun için çok yaşlı olan Kıbrıslı Rumlar, maziye unutmayı tercih ediyorlar. Hâlbuki Kıbrıs üzerinde Kıbrıs Rum hâkimiyetinin sürdüğü dönemlerde Kıbrıs Türklerini ayak işlerinde Afrika zencileri gibi nasıl kullandıklarını gayet iyi biliyorlar”. Sabahattin İsmail, **İtirafılar**, s 57.-61

Sonuç

Kıbrıs Türkleri, Ada üzerinde eşit siyasi haklara sahip iki toplumdandır. Kıbrıs'taki iki halk arasında devam eden “sorun” esasen temelinde haddini aşmış bir Yunan milliyetçiliği ve Yunan yayılcılığı fikrini ihtiva eden “Megali İdea”dan kaynaklanmaktadır. Yunan yayılcılığı fikrine göre “Kıbrıs bir Yunan adasıdır, Adada yaşayan Rumlar Helenizm'in bir parçasıdır ve Ada Yunanistan'la birleşmelidir. ENOSİS' in gerçekleşmesinin önündeki tek engel ve en büyük düşman olan Türk halkı yok edilmelidir.” Bu ideal ve amaçla Adada yaşayan Rumlar, Adadaki Türk komşularına her türlü ekonomik ve psikolojik baskıyı uygulamışlar

silah zoruyla göçe zorlamışlardır. Özellikle 1963 yılından itibaren yoğunlaşan bir baskı ve soykırım politikası izlemişler, akıl almaz vahşetlerle binlerce masum Türk'ü sadece "Türk olmak" suçundan katletmişlerdir. Bütün bu baskı vahşet ve katliamlar, Kuzey Kıbrıs Türkü'nün ruhunda kapanması mümkün olmayan yaraların açılmasına sebep olmuştur.

Öte yandan Kıbrıs'ı Helen Toprağı olarak gören Rumlar halen Ada'nın tek sahibi olmak Yunanistan'la Kıbrıs'ı birleştirmek hayallerinden vazgeçmemişlerdir. Yaptıkları propagandalarla Batı kamuoyunu Türklere karşı etkilemekte de başarılı olmuşlardır.

Megali İdea ve ENOSİS hayalleriyle 1974 yılından önce Adadaki Türklerin Rum komşuları tarafından maruz kaldıkları vahşet ve katliamlar karşısında Adada bulunan Birleşmiş Milletler Barış Gücünün yaptırım kuvveti ve fonksiyonu konusunda da ciddi tutarsızlıklar kendini göstermiştir. Hâlihazırda da devam eden bu "çifte standart" sebebiyledir ki batı kamuoyu Kıbrısta Türklere uygulanan şiddet, baskı ve toplu katliamlar için "soykırım" kelimesini kullanmaktan imtina edip "etnik temizlik" ifadesini kullanmaktadır. Kıbrıs'ta gerçek anlamda "barış ortamı" Türkiye'nin 1974'teki müdahalesiyle gerçekleşmiştir. Bu bakımdan Adadaki Türk askerinin varlığının devamı barış ortamının da teminatı olarak kabul edilmelidir.

Bugün Kıbrıs Adasında bağımsız siyasi bir devlet olarak fiilen bulunan Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin varlığı Türkiye için jeopolitik ve stratejik açılardan da önemlidir. Bu devletin toprak bütünlüğünü bozacak, tehdit edecek hiçbir girişim ve faaliyetin kabul edilmesi söz konusu dahi olamaz. Türkiye'nin gerek Yunanistan gerekse Kıbrıs Rum Kesimi ile yapacağı her türlü siyasi, ekonomik ve kültürel görüşmelerin içinde Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinin var olması gerekliliği öncelikli olarak göz önünde tutulması gereken noktalardan biridir.

Kıbrıs, Türk Milleti için "millî bir dava"dır. Ne var ki bu millî davamızın tarihi ile mahiyeti ile sonuçları ile ilgili olarak Türk kamuoyunda bilgi, birikim eksikliği ve bir algı boşluğu bulunduğu da gerçektir. Bu boşluk ve eksiklikleri takviye edecek bir takım tedbirlere yönelmek, gerekir. Türkiye'nin Kıbrıs Türk'ü ile ilgili hassasiyeti hem Türkiye kamuoyuna hem de diğer devletlere yeterli, açık ve kesin bir şekilde yansıtılmalıdır. Kıbrıs Türk'ünün maruz kaldığı vahşet ve soykırım unutulmamalı, unutulmasına fırsat verilmemelidir. Kıbrıs'ta her türlü katliamı uygulayan Helen Medeniyeti'nin bu gayri medeni temsilcilerinin yaptıkları, bundan sonraki Türk Yunan ilişkilerinde her Türk'ün göz önünde bulundurması gereken noktalardan biri olmalıdır.

- 1 GÜRİSOY, Cevat R, (1964), "Kıbrıs'ın Coğrafi Durumu" **Kıbrıs ve Türkler**, Ankara s 7-12
- 2 BOZKURT, İsmail (2001),, "Kıbrıs'ın Tarihine Kısa Bir Bakış" **Avrupa Birliği Kısacasında Kıbrıs Meselesi (Bugünü ve Yarını)**, Editörler, İrfan Kaya Ülger, Ertan Efeğil, Ankara s. 9.
- 3 BURAN, Ahmet (2010), **Kurşunlanan Türkoloji**, Ankara: Akçağ yayınları s. 45
- 4 BURAN, Ahmet, age., s. 46-48
- 5 BURAN, Ahmet, age., s. 48
- 6 BURAN, Ahmet, age., s. 55
- 7 BOZKURT, İsmail, age., s. 10
- 8 BOZKURT, İsmail, age., s. 11
- 9 CUMALIOĞLU, Yakan (2001), Kıbrıs Türklerinin Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi", **Avrupa Birliği Kısacasında Kıbrıs Meselesi (Bugünü ve Yarını)**, Editörler, İrfan Kaya Ülger, Ertan Efeğil, Ankara s. 20
- 10 CUMALIOĞLU, Yakan, age., s. 20
- 11 ÇAY, Abdulhaluk, **Kıbrıs'ta Kanlı Noel -1963**, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü yayınları, Ankara 1989, s. 73-74
- 12 ÇAY,, Abdulhaluk, age., s. 82-84
- 13 ÇAY, Abdulhaluk, age., s. 106-107
- 14 ÇAY, Abdulhaluk, age., 118-120

Kaynaklar

- AKALIN, Hakkı (2002), **İnfaz Yeri: Kıbrıs**, Ankara: Ümit yayıncılık.
- BAHADIR, Mehmet (2002), **Kıbrıs'ta Katliamlar**, Lefkoşa: Rüstem Kitabevi ve Yayıncılık Ltd.
- BOZKURT, İsmail (2001), "Kıbrıs'ın Tarihine Kısa Bir Bakış" **Avrupa Birliği Kısacasında Kıbrıs Meselesi (Bugünü ve Yarını)**, Editörler, İrfan Kaya Ülger, Ertan Efeğil, Ankara.
- BURAN, Ahmet (2010), **Kurşunlanan Türkoloji**, Ankara: Akçağ yayınları.
- CUMALIOĞLU, Yakan (2001), "Kıbrıs Türklerinin Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi", **Avrupa Birliği Kısacasında Kıbrıs Meselesi (Bugünü ve Yarını)**, Editörler, İrfan Kaya Ülger, Ertan Efeğil.
- ÇAY, Abdulhaluk, (1989), **Kıbrıs'ta Kanlı Noel -1963**, Ankara: Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü yayınları.
- GIBBONS, H. Scott (2003), **Kıbrıs'ta Soykırım (The Genocide Files)**, Özyurt Matbaası.
- GÖKHAN, Mehmet (2002), **Kıbrıs Barış Harekâtında İlginç Olaylar**, İstanbul: Akdeniz Haber Ajansı yayınları.

GÜRSOY, Cevat, R (1964), "Kıbrıs'ın Coğrafi Durumu" **Kıbrıs ve Türkler**, Ankara.

KEVSER, Ulvi (2009), Şafak **Sökmeden**, Ankara: Kıbrıs Türk Derneği yayını- 9

SABAHATTİN, İsmail (1993), **İtiraflar (Derleme)**, Lefkoşa.

SABAHATTİN, İsmail (2000), **Kıbrıs'ta Yunan Sorunu (1821-2000)**, İstanbul: Akdeniz Haber Ajansı Yayınları-5